

Įsiklausykite. /

Ar girdite, ką šnabžda ežero vilnys? /

Įsiklausykite. /

Ar girdite, ką ošia senos pušys? /

Ar girdite amžinąją gamtos šneką, mūsų žemės balsą? /

Įsiklausykite atvira jaunatviška širdimi. /

Jūs išgirsite, nes jauni pakyla aukščiau kasdienybės,

aukščiau pilkų rūpesčių, aukščiau abejingumo. /

Jūs norite būti kraštotyrininkai, todėl privalote išgirsti. /

Juk kraštotyrininkai nueina ten, kur nebūta, suranda tai,

kas nerasta, prakalbina tą, kas ilgus metus tylėjo. /

Aš tikiu, kad čia susirinko tie, kurie verti ramuviškio vardo, kurie

mokės jį pateisinti ir savo darbais garsins senąjį Vilniaus Universitetą. /

Tad sustokite čia, praeities ir ateities kryžkelėje,

kur dega Didžiojo Pažinimo ugnis, kur liepsną plaiksto keturi vėjai. /

Iš vienos pusės Šiaurys skydą žvangina,

iš kitos Pietys, praeities gaisrų dūmus atnešantis,

iš trečios - su Saule užtekančia,

iš ketvirtos - su Baltijos ošimu. /

Susikaupkite ir kartokite: /

Ne miestų turtingumu, /

Ne pilių tvirtumu, /

Ne drabužių puošnumu garsėja tautos, /

O išlaikydamos ir puoselėdamos gimtąją kalbą, /

Papročius, dainas ir legendas, /

Savo liaudies didvyriškų žygių aidus. /

Būsim verti protėvių kanklių, /

Būsim verti tėvų kovos, /

Būsim verti šiandienos darbų metraštininkai. /

Vilniaus universiteto kraštotyrininkų ramuva

Priesaika

Teksto metmenis sukūrė Rimantas Kasparas apie 1975–1977 m.

Dabartinį variantą apie 1977–1980 m. rašė

Viktoras Dagys, Daina Gapšytė, Gražina Kadžytė.

Redagavo Artūras Judžentis 1988 m.

ramuva**1990.X.5*****ramuva*****V.Dagio*archyvas*****ramuva*